

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

TRGOVAČKI SUD 6
U ZAGREBU
PRIMLJENO
25-04-2018
poštom — neposredno
u ..... primj. .... priloga
pristojba .....

35 Pž-1078/2018-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Alice Pelicarić, predsjednice vijeća, dr. sc. Srđana Šimca, suca izvjestitelja te Ivane Mlinarić, članice vijeća, u predstečajnom postupku nad dužnikom ARIA-F d.o.o., Zagreb, Šeferova 8a, OIB 13991214264, odlučujući o dužnikovoj žalbi protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-854/2017 od 26. siječnja 2018., u sjednici vijeća održanoj 29. ožujka 2018.

r i j e š i o j e

Odbija se kao neosnovana dužnikova žalba i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-854/2017 od 26. siječnja 2018.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem prvostupanjski sud je utvrdio da nije prihvaćen dužnikov plan restrukturiranja te je obustavljen predstečajni postupak nad dužnikom. Postupak je nastavljen kao da je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom.

Odluka o obustavi predstečajnog postupka nad dužnikom te nastavku kao da je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom, donesena je primjenom odredbe čl. 64. st. 1. t. 9. i st. 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15; dalje: SZ). Utvrđeno je da nije prihvaćen dužnikov plan restrukturiranja, budući da vjerovnici nisu glasovali za njega većinom propisanom odredbom čl. 59. st. 2. SZ-a. Prvostupanjski sud je zaključio da postoje četiri vjerovnika s pravom glasa. Od ukupnog iznosa tražbina vjerovnika s pravom glasa od 2.630.101,96 kn, za prihvaćanje plana glasali su vjerovnici čije tražbine iznose 1.454.891,68 kn, a protiv prihvaćanja plana glasovali su vjerovnici čije tražbine iznose 1.175.210,28 kn. U odnosu na tražbine vjerovnika Ilije Kožulja i Ružice Kožulj, prvostupanjski sud je utvrdio da su njihove tražbine uvjetne tražbine, pa dijele pravnu sudbinu glavne tražbine.

Protiv ovog rješenja dužnik je podnio žalbu. On je u žalbi ukazao na to da je pogrešan zaključak prvostupanjskog suda o tome da vjerovnici Ilija Kožulj i Ružica Kožulj u pogledu tražbine na osnovi jamstva za tražbinu glavnog vjerovnika Hrvatske banke za obnovu i razvitak (dalje: HBOR) dijele isti pravni položaj kao i taj glavni vjerovnik. Dužnik se pozvao na zakonske odredbe i zaključio da obveze na osnovi jamstva ne prate sudbinu glavne obveze u situacijama kada je nad glavnim dužnikom u tijeku stečajni, odnosno predstečajni postupak. Prema odredbama Ugovora na kojima HBOR temelji svoju tražbinu, Ilija Kožulj odgovara za dužnikove obveze iz Ugovora kao jamac platac, a Ružica Kožulj kao založni vjerovnik.

Prema tome, dužnik smatra da Ilija Kožulj za obveze dužnika odgovara solidarno i neograničeno cijelom svojom imovinom, dok Ružica Kožulj odgovara vrijednošću založene imovine. Prema njegovom mišljenju, nije u skladu sa zakonom uskratiti pravo glasa vjerovnicima čije tražbine nisu osigurane razlučnim pravom samo na osnovu toga što je riječ o tražbinama po osnovi jamstva za tražbine razlučnog vjerovnika. S obzirom na to da je prvostupanjski sud to učinio, prvostupanjski sud je pogrešno utvrdio broj vjerovnika s pravom glasa. Kada se pribroje iznosi tražbina Ružice Kožulj i Ilije Kožulja na osnovu jamstva tražbine HBOR-a, ukupni iznos tražbina vjerovnika s pravom glasa je 3.525.931,72 kn.

Dužnikova žalba nije osnovana.

Nakon što je pobijano rješenje ispitano na temelju odredaba čl. 365. st. 1. i 2. te čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11 i 148/11-pročišćeni tekst, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP), u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a, u granicama razloga navedenih u žalbi te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je ono pravilno i zakonito.

Cijeneći rezultate provedenog postupka, ovaj sud prihvća ocjenu prvostupanjskog suda o tome da su ispunjeni uvjeti za obustavu predstečajnog postupka nad dužnikom, kao i nastavak tog postupka kao da je podnesen prijedlog za stečaj nad dužnikom. Obrazloženje pobijanog rješenja sadrži opširne i valjane razloge pa tako i u odnosu na dužnikove žalbene razloge. Prihvća ih i ovaj sud i zato se u ovoj odluci poziva na obrazloženje pobijanog rješenja (čl. 375. st. 5. ZPP-a u vezi s čl. 21. st. 1. OZ-a).

I pored toga, za dodati je da se dužnikovi žalbeni razlozi u bitnom odnose na neispunjenje uvjeta za donošenje pobijanog rješenja uslijed nepravilne primjene odredbe čl. 59. st. 3. SZ-a. S tim u vezi, dužnik je tvrdio da je prvostupanjski sud nezakonito uskratio pravo glasa vjerovnicima Iliji Kožulju i Ružici Kožulj na temelju toga što je riječ o tražbinama na osnovi jamstva za tražbine razlučnog vjerovnika HBOR-a.

Sukladno odredbama Stečajnog zakona, ako vjerovnici prihvate plan restrukturiranja, sud će rješenjem utvrditi prihvaćanje plana restrukturiranja i potvrditi predstečajni sporazum, osim ako su ispunjeni zakonom propisani uvjeti (čl. 61. st. 1. SZ-a).

Na pravo glasa vjerovnika za glasovanje o planu restrukturiranja, na odgovarajući se način primjenjuju pravila Stečajnog zakona o utvrđivanju prava glasa u stečajnom planu (čl. 56. SZ-a), a one upućuju na odredbe o pravu glasa stečajnih vjerovnika. Pravo glasa imaju vjerovnici čije su tražbine utvrđene, a oni čije su tražbine osporene imaju pravo ako postojanje tražbine dokazuju ovršnom ispravom, osim ako se javnom ili javno ovjerenom ispravom ne dokaže prestanak postojanja tražbine (čl. 106. SZ-a). Razlučni vjerovnici imaju pravo glasa kao stečajni samo ako im je dužnik i osobno odgovoran i ako se odreknu svog prava na odvojeno namirenje (čl. 323. SZ-a).

O planu se glasa po skupinama (čl. 59. SZ-a), s odgovarajućom primjenom pravila o razvrstavanju sudionika u stečajnom planu. Smatra se da su vjerovnici prihvatili plan ako je za njega glasovala većina svih vjerovnika i ako u svakoj skupini zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za plan, dvostruko prelazi zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv. To

znači da je za prihvaćanje plana restrukturiranja potrebno ispunjenje dva uvjeta u pogledu većina: a) većina ukupnog broja svih vjerovnika (neovisno o iznosima tražbina, riječ je o apsolutnoj većini, a ne samo onih koji su glasovali) i b) najmanje 66,67% utvrđenih tražbina vjerovnika po svakoj skupini.

Pri glasovanju, vjerovnici koji imaju neko zajedničko pravo ili čija su prava do nastanka predstečajnog razloga činila jedinstveno pravo, računaju se kao jedan vjerovnik. Na odgovarajući način postupa se i s nositeljima razlučnog prava ili prava plodouživanja. (čl. 59. st. 3. SZ-a).

Stanje u spisu u ovoj pravnoj stvari upućuje na to: da se HBOR kao razlučni vjerovnik nije odrekao svog razlučnog prava te da on nema pravo glasa u ovom predstečajnom postupku (čl. 323. SZ-a); da se uvjetna tražbina vjerovnika Ilije Kožulja u iznosu od 447.914,88 kn i uvjetna tražbina vjerovnika Ružice Kožulj u iznosu od 447.914,88 kn, odnose na jamstvo za tražbinu HBOR-a. Upravo te okolnosti daju osnovu za pravilnost zaključka prvostupanjskog suda o tome da Ilija Kožulj i Ružica Kožulj za svoje uvjetne tražbine po osnovi jamstva za HBOR nemaju pravo glasa, jer ga nema niti razlučni vjerovnik HBOR.

Tretirajući razlučnog vjerovnika HBOR te Iliju Kožulja i Ružicu Kožulj (u pogledu njihovih tražbina po osnovi jamstva za tražbinu HBOR-a), kao osobe koje imaju jedinstveno pravo, prvostupajski sud pravilno primjenjuje odredbu čl. 59. st. 3. SZ-a. To zato što se radi o jedinstvenoj tražbini (čl. 104. Zakona o obveznim odnosima - „Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15), pa ih u pogledu prava glasa treba tretirati kao osobe s jedinstvenim pravom. Na pitanje imaju li ove osobe jedinstveno pravo nije od utjecaja to što ti vjerovnici nisu u jedinstvenom procesnom položaju.

Stečajni zakon za jamce i solidarne dužnike sadrži posebnu odredbu kojom je propisao podnošenje zahtjeva za osiguranje iznosa što će ga platiti za dužnika razmjerno iznosu koji bi im pripao kao stečajnim vjerovnicima (čl. 143. st. 2. SZ-a). Te osobe nemaju prema stečajnom dužniku tražbine i nisu stečajni vjerovnici sve dok ne obave plaćanje i steknu pravo regresa. S obzirom na to da su tražbine Ilije Kožulja i Ružice Kožulj, a koje se odnose na jamstvo za HBOR, u ovom slučaju utvrđene u predstečajnom postupku kao „uvjetne“ tražbine, te one za potrebe glasovanja predstavljaju tražbine koje čine jedinstveno pravo u smislu odredbe čl. 59. st. 3. SZ-a.

Slijedom navedenog, riješeno je kao izreci rješenja (čl. 380. t. 2. i čl. 381. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a).

Zagreb, 29. ožujka 2018.

Predsjednica vijeća
Alica Pelicarić, v. r.

Za točnost otpavka – ovlaštenu službenik
Brankica Curman

u. z. B. V. 1966/18